

”Cykelpott i stället för vackra ord”

Cykeln behöver pengar, inte bara välvilliga ord. Efter många decennier där bilen dominerat tänkandet och pengarna, måste cykelinfrastrukturen snabbt rustas upp, för att fler ska välja cykel. Men dagens cykelväg nät är i regel osammanhängande, dåligt underhållna, farliga och utformade för långsam promenadcykling och inte utformade för arbetspendling. En kraftfull satsning måste därför till där staten bidrar till de kommunala cykelvägarna med en särskild pott av öronmärkta cykelpengar.

På senare tid har det skett en påtaglig attitydförändring hos våra beslutsfattare i riksdag och regering. Cyklandet ska både öka och bli säkrare, särskilt när det gäller arbets- och skolpendling. Ett ökat resande med cykel bidrar till ett flertal viktiga samhällsmål som minskad miljöpåverkan, minskad trängsel och bättre folkhälsa.

Men den svenska cykelinfrastrukturen är sorgligt eftersatt sedan många decennier. Budgeterade cykelpengar försvinner ofta till bilvägar. Sverige ligger långt efter jämfört med länder som Tyskland, Danmark, Holland, Schweiz. Målet måste vara en säker cykelinfrastruktur i både städer och närliggande tätorter. Detta mål bör realiseras inom nästa planperiod.

Därför är den största utmaningen att få fram tillräckliga medel för en snabb utbyggnad och standardförbättring av cykelinfrastrukturen. Staten måste på ett eller annat sätt bidra till infrastrukturen inom tätorter och mellan närliggande tätorter. Det kan ske efter dansk modell med en cykelpott som förutsätter kommunal hälftenfinansiering (eller någon annan kostnadsfördelning). Statsmakternas krav måste tydliggöras för Trafikverket och länsstyrelserna, landsting med flera, om vilka medel som ska användas enbart för investeringar i cykelinfrastruktur, och hur detta skall redovisas så att dessa medel inte användas till något annat i slutändan.

Vidare måste staten driva på planprocessen, och utveckla ett nära samarbete med kommuner och regioner för att kartlägga behoven, planlägga utbyggnaden och säkra finansieringen. I det sammanhanget är det också viktigt att skapa bättre förutsättningar för cykelidrotten.

Slutligen måste standardkraven för dimensionering, beläggning, drift och underhåll höjas väsentligt. På dessa sätt kan vi uppnå viktiga samhällsmål som minskad miljöpåverkan, minskad trängsel och bättre folkhälsa.

Jan Carlson, ordförande Cykelfrämjandet.

Jahn Ekman, ordförande Svenska Cykelförbundet.

Klas Elm, ordförande Svensk Cykling.

Christian Fasth, ordförande Trampkraft.

Sven Hunhammar, klimatchef Naturskyddsföreningen.

Christian Juul, f.d. ordförande Cykelfrämjandet.

Krister Spolander, Trampkraft.